

Historia Introduktion

Text: Kjell Olofsson. Foto & bearbetning: Lars Rasmusson

Säsongen 1956-57 fick Skåne sin första konstfrusna isbana. Den var belägen invid Gamla Idrottsplatsen i Malmö och blev snabbt mycket välbesökt. Vintern bjöd det året inte heller på några större möjligheter att åka skridskor på naturis vilket naturligtvis bidrog till det stora intresset för den nya rinken.

Redan följande säsong lyckades Malmö FF vinna sin division-2 serie och fullföljde sedan genom att i det efterföljande kvalspelet erövra en plats i division 1 som då var högsta serien.

I detta klimat greps även några lärlingar hos bilföretaget Frode Lund av den nya innesporten och köpte några träningstimmar på banan i Malmö. Då efterfrågan på istid vida översteg tillgången tvingades de emellertid att framförallt utnyttja naturis när sådan fanns.

Vintrarna 1957 och 1958 var ganska gynnsamma sett ur deras perspektiv och vid något tillfälle kunde träningen till och med bedrivas på Pildammarna. Men för det mesta var det ändå några grunda vattensamlingar i utkanterna av Lomma och Kyrkheddinge som stod till buds. Dit åkte grabbarna under många helger med sina egentillverkade målburar och medhavd matsäck och lirade fram till mörkrets inbrott.

Skridskor och klubba var den gängse utrustningen men några av de riktigt inbitna hade även skaffat sig hjälm, handskar, damasker och benskydd. Yllevantar och tidningar gällde som skydd för de övriga. Till att skydda huvudet användes oftast en toppluva men den hade nog sin största verkan mot kylan. Uppvärmningen inleddes ofta med bortforsling av snö och frusen vass från den isyta som skulle användas. Några linjer kunde man inte åstadkomma men den bortskyfflade snön kunde med fördel användas som sarg.

Liret försiggick utan domare och spelarna fick därför själv avgöra när någon förseelse hade begåtts vilket ibland krävde stor kompromissvilja. Något som kanske var en god träning inför framtida konflikter i deras liv.

Vid några tillfällen stod en lokal konstellation i Lomma för motståndet men för det mesta delade man bara upp sig sinsemellan och spelade så länge det fanns ork. Samtidigt växte det upp flera kvartersgång som antog mer eller mindre fantasifulla namn och lyckades man få en tid på rinken utmanades genast en passande motståndare. Våra vänner på bilfirman märkte snabbt att de var ganska framgångsrika i dessa möten och började så smått att fundera på att bilda en riktig klubb.

Någon hockeytradition fanns inte i Malmö då ju sporten var relativt nyupptäckt här nere eftersom reella förutsättningar tidigare saknats. Det fanns därför inga lokala föreningar som hade någon etablerad ungdomsverksamhet och följaktligen saknades även instruktörer. En del intresserade besökte MFF:s träningar och matcher för att se och lära av de stora grabbarna.

I sanningens namn fanns det nog inte mycket kunskap att hämta den vägen även om en del av de norrifrån hämtade spelarna var av god klass. Men de inspirerades ytterligare av det nya spelet som fortfarande var en främmande fågel i vårt landskap.
